

GMFCS – E & R

Gross Motor Function Classification System

Expanded and Revised

GMFCS - E & R © 2007 Robert Palisano, Peter Rosenbaum, Doreen Bartlett, Michael Livingston

ศูนย์ CanChild เพื่อการวิจัยในเด็กพิการ มหาวิทยาลัย McMaster

GMFCS © 1997 Robert Palisano, Peter Rosenbaum, Stephen Walter, Dianne Russell, Ellen Wood, Barbara Galuppi

ศูนย์ CanChild เพื่อการวิจัยในเด็กพิการ มหาวิทยาลัย McMaster

(Reference: Dev Med Child Neurol 1997;39:214-223)

GMFCS - E & R © 2007 ได้รับอนุญาตจาก CanChild ให้แปลเป็นภาษาไทย โดย ผศ. วันทนา ศิริธรรารัตน์

สาขาวิชากายภาพบำบัด คณะเทคนิคการแพทย์ (wantana@kku.ac.th)

และ อาจารย์ Ian Thomas คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

GMFCS © 1997 ฉบับภาษาไทย โดย ศิริณาด เลียบศิรินนท์ พินัยลัด ดันดีลีปกร นำฝน มหาทรัพย์

(เอกสารอ้างอิง: วารสารกายภาพบำบัด 2551;30(1):26-36.)

บทนำและคำแนะนำสำหรับผู้ใช้

ระบบการจำแนกระดับความสามารถด้านการเคลื่อนไหว (GMFCS) สำหรับเด็กสมองพิการ ประเมินจากการเริ่มการเคลื่อนไหวด้วยตนเองโดยเน้นที่การนั่ง การเคลื่อนย้าย และความสามารถในการเคลื่อนไหว เมื่อนิยามการจำแนกเป็น 5 ระดับ หลักเกณฑ์ในการแยกแยะแต่ละระดับต้องมีความหมายในชีวิตประจำวัน ความแตกต่างของระดับอยู่ที่ข้อจำกัดในการทำหน้าที่ ความต้องการใช้อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่ใช้มือจับ (ได้แก่ โครงหัดเดินไม้เท้าหรือไม้ค้ำยัน) หรือการเคลื่อนที่โดยใช้ล้อ และดูจากคุณภาพของการเคลื่อนไหวเป็นส่วนน้อย การแยกแยะระหว่างระดับ 1 และ 2 ยังไม่ชัดเจนเท่ากับการแยกแยะระหว่างระดับอื่นๆ โดยเฉพาะสำหรับทารกอายุน้อยกว่า 2 ปี

GMFCS เวอร์ชันที่มีการเพิ่มเติม (2007) รวมอายุสำหรับวัยรุ่น 12-18 ปี และเน้นที่แนวความคิดจาก International Classification of functioning, Disability and Health (ICF) ขององค์การอนามัยโลก

เรากระตุ้นให้ผู้ใช้ตระหนักถึงผลกระทบของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและปัจจัยส่วนบุคคลที่อาจมีต่อสิ่งที่เราสังเกตเห็นหรือรายงานในเด็กและวัยรุ่น หัวใจของ GMFCS คือ

การตัดสินใจว่าระดับใดที่บอกได้ดีที่สุดเกี่ยวกับความสามารถและข้อจำกัดของการเคลื่อนไหวในขณะปัจจุบันของเด็กและวัยรุ่น จุดที่เน้นอยู่ที่พฤติกรรมกรรมการเคลื่อนไหวที่ใช้บ่อยที่บ้าน โรงเรียนหรือในชุมชน (เช่น พวกเขาทั้งหลายทำอะไรมากกว่าอะไรที่เป็นที่รู้กันว่าพวกเขาทำได้ดีที่สุด (ศักยภาพ)

ดังนั้นจึงมีความสำคัญที่จะจำแนกความสามารถในการทำหน้าที่ด้านการเคลื่อนไหวในปัจจุบันและไม่รวมถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพของการเคลื่อนไหวหรือการพยากรณ์ความก้าวหน้า

ชื่อหัวข้อสำหรับแต่ละระดับคือวิธีการในการเคลื่อนที่ นั่นคือลักษณะของการกระทำที่ใช้เป็นส่วนมากหลังอายุ 6 ปี

คำอธิบายของความสามารถในการทำหน้าที่และข้อจำกัดสำหรับแต่ละช่วงอายุนั้นกว้าง

และไม่ได้ตั้งใจที่จะอธิบายการทำหน้าที่ในทุกๆด้านของเด็กและวัยรุ่นแต่ละคน ตัวอย่างเช่น

ทารกที่มีอาการอัมพาตครึ่งซีกที่ไม่สามารถคลานบนมือและเข่าได้ แต่มีลักษณะการเคลื่อนไหวอื่นๆที่ตรงกับคำอธิบายในระดับ 1 (เช่น สามารถเกาะขึ้นมายืนและเดินได้) อาจจะถูกจำแนกให้อยู่ในระดับ 1

ระดับของการจำแนกถูกจัดอันดับโดยไม่ได้พิจารณาว่าระยะห่างระหว่างแต่ละระดับต้องเท่ากัน

หรือเด็กและวัยรุ่นสมองพิการจะถูกจำแนกให้กระจายเท่าๆกันในทั้ง 5 ระดับ

สรุปการแยกแยะระหว่างแต่ละคู่ของระดับได้ถูกเขียนไว้เพื่อช่วยในการตัดสินใจว่าระดับใดใกล้เคียงมากที่สุดกับการทำหน้าที่ในการเคลื่อนไหวในปัจจุบันของเด็กและวัยรุ่น

เรารู้กันว่าการแสดงออกของการทำหน้าที่ด้านการเคลื่อนไหวขึ้นอยู่กับอายุ โดยเฉพาะในช่วงวัยทารกและเด็กเล็ก

สำหรับแต่ละระดับ คำอธิบายได้เขียนแยกไว้เป็นแต่ละช่วงอายุ เด็กอายุต่ำกว่า 2 ปี

หากเป็นเด็กคลอดก่อนกำหนดควรได้รับการพิจารณาที่อายุที่ได้รับการปรับแล้ว คำอธิบายสำหรับอายุ 6-12 ปี และอายุ 12-18 ปี

สะท้อนถึงผลกระทบของปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (เช่น ระยะทางในโรงเรียนและในชุมชน) และปัจจัยส่วนบุคคล (เช่น

พลังงานที่ต้องการใช้และความนิยมทางสังคม) ต่อวิธีการในการเคลื่อนที่

ด้วยความพยายามที่จะเน้นที่ความสามารถมากกว่าข้อจำกัด ดังนั้นหลักทั่วไป คือ

การทำหน้าที่ด้านการเคลื่อนไหวของเด็กและวัยรุ่นที่สามารถกระทำได้ตามคำอธิบายที่เขียนไว้ในระดับใด

จะได้รับการจำแนกให้อยู่ในระดับนั้นๆ หรือระดับที่สูงกว่านั้น ในทางตรงกันข้าม

การทำหน้าที่ด้านการเคลื่อนไหวของเด็กและวัยรุ่นที่ไม่สามารถทำในระดับหนึ่งๆได้ควรได้รับการจำแนกให้อยู่ในต่ำกว่าระดับการทำหน้าที่นั้นๆ

คำนิยามที่ใช้

โครงหัดเดินช่วยพยุงร่างกาย – อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่พยุงสะโพกและลำตัวเด็ก/วัยรุ่นถูกจัดทำทางในโครงหัดเดินโดยผู้อื่น

อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่หัดมีล้อ – ไม้เท้า ไม้ค้ำยัน และโครงหัดเดินด้านหน้าและด้านหลังที่ไม่ได้ช่วยพยุงที่ลำตัวขณะเดิน

การช่วยเหลือทางกาย – บุคคลอื่นช่วยเด็ก/วัยรุ่นในการเคลื่อนย้าย

การเคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้า – เด็ก/วัยรุ่นควบคุมแท่งหรือปุ่มกดไฟฟ้าด้วยตนเองเพื่อให้สามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระ การเคลื่อนที่อาจเป็นรถเข็นนั่ง สกู๊ตเตอร์หรืออุปกรณ์การเคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้าอื่นๆ

การเคลื่อนที่รถเข็นนั่งด้วยตนเอง – เด็ก/วัยรุ่นใช้แขนและมือหรือเท้าในการเคลื่อนล้อรถเข็นนั่งด้วยตนเอง

การเคลื่อนย้ายโดยผู้อื่น – มีบุคคลอื่นใช้มือดันอุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ (เช่น รถเข็นนั่ง รถลาก) เพื่อเคลื่อนเด็ก/วัยรุ่นจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง

เดิน – เดินโดยไม่มีการช่วยเหลือทางกายจากบุคคลอื่นหรือใช้อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่หัดมีล้อ อาจมีการใส่กายอุปกรณ์เสริม (ได้แก่ ที่ตาม)

การเคลื่อนที่โดยใช้ล้อ – อ้างถึงอุปกรณ์ชนิดใดก็ตามที่มีล้อและสามารถเคลื่อนไหวได้ (เช่น รถลาก รถเข็นนั่งด้วยมือ รถเข็นนั่งไฟฟ้า)

หัวข้อทั่วไปของแต่ละระดับ

- ระดับ 1 - เดินได้โดยไม่มีข้อจำกัด
- ระดับ 2 - เดินได้โดยมีข้อจำกัด
- ระดับ 3 - เดินได้โดยใช้อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่หัดมีล้อ
- ระดับ 4 - เคลื่อนที่เองโดยมีข้อจำกัด อาจใช้การเคลื่อนที่โดยอาศัยอุปกรณ์เคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้า
- ระดับ 5 - เคลื่อนย้ายโดยผู้อื่นในรถเข็นนั่งที่ใช้มือเข็น

การแยกแยะระหว่างระดับ

การแยกแยะระหว่างระดับ 1 และ 2 - เปรียบเทียบกับเด็กและวัยรุ่นในระดับ 1 เด็กและวัยรุ่นในระดับ 2 มีข้อจำกัดในการเดินทางระยะไกลและการควบคุมการทรงตัว อาจต้องการอุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่หัดมีล้อเมื่อเรียนรู้ที่จะเดินครั้งแรก อาจใช้การเคลื่อนที่โดยใช้ล้อเมื่อเดินระยะไกลนอกบ้านและในชุมชน ต้องใช้ราวบันไดเมื่อเดินขึ้นและลงบันได และไม่สามารถกระโดดและวิ่งได้

การแยกแยะระหว่างระดับ 2 และ 3 - เด็กและวัยรุ่นในระดับ 2 สามารถเดินได้โดยไม่ต้องใช้อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่หัดมีล้อหลังจากอายุ 4 ปี (แม้ว่าเขาอาจเคยเลือกใช้) เด็กและวัยรุ่นในระดับ 3 ต้องการใช้อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่หัดมีล้อเพื่อเดินในบ้าน และใช้การเคลื่อนที่โดยใช้ล้อนอกบ้านและในชุมชน

การแยกแยะระหว่างระดับ 3 และ 4 - เด็กและวัยรุ่นในระดับ 3 นั่งได้เองหรือต้องการการช่วยพยุงจากภายนอกน้อยที่สุดในการนั่ง เคลื่อนย้ายในท่ายืนได้อย่างเองมากกว่า และเดินด้วยอุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่หัดมีล้อ เด็กและวัยรุ่นในระดับ 4 นั่งได้ (มักต้องมีการพยุง) แต่การเคลื่อนที่เองยังจำกัด เด็กและวัยรุ่นในระดับ 4 น่าจะได้รับการเคลื่อนย้ายในรถเข็นนั่งที่เข็นด้วยมือโดยมีคนอื่นให้หรือใช้การเคลื่อนที่โดยใช้ล้อเคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้า

การแยกแยะระหว่างระดับ 4 และ 5 - เด็กและวัยรุ่นในระดับ 5 มีข้อจำกัดอย่างรุนแรงในการควบคุมศีรษะและลำตัว และต้องการการช่วยเหลือโดยใช้เทคโนโลยีและการช่วยเหลือทางกายอย่างมาก การเคลื่อนที่ด้วยตนเองจะทำได้ถ้าเด็กและวัยรุ่นสามารถเรียนรู้วิธีการใช้รถเข็นนั่งไฟฟ้า

ระบบการจำแนกการทำหน้าที่ด้านการเคลื่อนไหว – เพิ่มเติมและปรับปรุงใหม่ (GMFCS – E & R)

ก่อนอายุ 2 ปี

ระดับ 1: ทารกเคลื่อนไหวเข้าสู่และออกจากท่านั่ง และนั่งกับพื้นโดยปล่อยมือทั้งสองข้างอย่างอิสระเพื่อจับสิ่งของ ทารกคลานบนมือและเข่าทั้งสองข้าง เกาเข่าขึ้นยืน และก้าวเท้าเดินโดยเกาะเฟอร์นิเจอร์ ทารกเดินระหว่าง 18 เดือน และ 2 ปี โดยไม่ต้องการใช้อุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนที่

ระดับ 2: ทารกคงอยู่ในท่านั่งกับพื้นได้แต่อาจใช้มือช่วยพยุงเพื่อที่จะรักษาการทรงตัว ทารกคืบบนท้องหรือคลานบนมือและเข่าทั้งสองข้าง ทารกอาจเกาะเข่าขึ้นมายืนและก้าวเดินโดยเกาะเฟอร์นิเจอร์

ระดับ 3: ทารกอยู่ในท่านั่งได้เมื่อพยุงที่หลังส่วนล่าง ทารกกิ้งและคืบไปด้านหน้าบนท้อง

ระดับ 4: ทารกมีการควบคุมศีรษะแต่ต้องการการพยุงที่ลำตัวสำหรับการนั่งกับพื้น

ทารกสามารถกิ้งไปหงายได้และอาจกิ้งไปคว่ำได้

ระดับ 5: ความบกพร่องทางกายจำกัดการควบคุมการเคลื่อนไหวภายใต้อำนาจจิตใจ

ทารกไม่สามารถงอข้อศอกของศีรษะและลำตัวต้านแรงโน้มถ่วงของโลกในท่านอนคว่ำและท่านั่งได้

ทารกต้องการการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ในการกิ้ง

ระหว่างอายุ 2-4 ปี

ระดับ 1: เด็กนั่งกับพื้นโดยปล่อยมือทั้งสองข้างอิสระเพื่อจับสิ่งของได้

ทำการเคลื่อนไหวเข้าและออกจากท่านั่งบนพื้นและยืนได้โดยไม่ต้องการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่

เด็กเดินโดยไม่ต้องมีอุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนที่

ระดับ 2: เด็กนั่งกับพื้นได้แต่อาจมีความยากลำบากเกี่ยวกับการทรงตัวเมื่อปล่อยมือทั้งสองข้างเพื่อจับสิ่งของ ทำการเคลื่อนไหวเข้าและออกจากท่านั่งได้โดยไม่ต้องการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ เด็กเกาะเข่าขึ้นยืนบนพื้นที่มีมันคง เด็กคลานบนมือและเข่าทั้งสองข้างโดยรูปแบบสลับขาทั้งสองข้าง

เกาะเฟอร์นิเจอร์เดินและเลือกเดินโดยใช้อุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนที่

ระดับ 3: เด็กคงอยู่ในท่านั่งกับพื้น มักจะเป็นท่า W (นั่งระหว่างขาทั้งสองข้างที่เข่าและสะโพกงอและหมุนเข้าด้านใน) และอาจต้องการการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่เพื่อมาอยู่ในท่านั่ง วิธีการเคลื่อนที่ส่วนใหญ่ของเด็กที่ใช้คือ

คืบบนท้องหรือคลานบนมือและเข่าทั้งสองข้าง(มักไม่สลับขาทั้งสองข้าง)

เด็กอาจเกาะเข่าขึ้นยืนบนพื้นที่มีมันคงหรือเกาะเดินในระยะทางสั้นๆ

เด็กอาจเดินเป็นระยะทางสั้นๆในที่ร่มโดยใช้อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่ใช้มือจับ (โครงหัดเดิน)

และมีผู้ใหญ่ช่วยในการเคลื่อนและเลี้ยง

ระดับ 4: เด็กนั่งกับพื้นเมื่อถูกจับให้นั่งแต่ไม่สามารถงอข้อศอกและรักษาการทรงตัวโดยไม่ใช้มือช่วยพยุงได้

เด็กมักต้องการอุปกรณ์ดัดแปลงช่วยพยุงในท่านั่งและทำยืนบ่อยๆ การเคลื่อนที่ด้วยตนเองเป็นระยะทางสั้นๆ (ภายในห้อง)

ทำได้โดยการกิ้ง คืบบนท้องหรือคลานบนมือและเข่าโดยไม่สลับขาทั้งสอง

ระดับ 5:

ความบกพร่องทางกายขัดขวางการควบคุมการเคลื่อนไหวภายใต้อำนาจจิตใจและการงอข้อศอกของศีรษะและลำตัวต้านแรงโน้มถ่วงของโลก การทำหน้าที่ของการเคลื่อนไหวในทุกส่วนถูกจำกัด

การทำหน้าที่ได้อย่างจำกัดในท่านั่งและทำยืนไม่สามารถได้รับการทดแทนอย่างเต็มที่จากการใช้อุปกรณ์ดัดแปลงและเทคโนโลยีช่วยเหลือ ที่ระดับ 5 เด็กไม่มีวิธีการเคลื่อนที่ด้วยตนเองและต้องได้รับการเคลื่อนย้ายจากผู้อื่น

เด็กบางคนสามารถเคลื่อนที่เองโดยใช้รถเข็นนั่งไฟฟ้าที่มีการดัดแปลงอย่างพิเศษ

ระหว่างอายุ 4-6 ปี

ระดับ 1: เด็กเคลื่อนไหวเข้าสู่และออกจากท่านั่งเก้าอี้โดยไม่ต้องมือช่วยพยุง

เด็กเคลื่อนจากพื้นและจากท่านั่งเก้าอี้ไปทำยืนโดยไม่ต้องมีวัตถุเพื่อช่วยพยุง เด็กเดินในร่มและกลางแจ้ง และปีนขึ้นบันได เริ่มมีความสามารถวิ่งและกระโดดได้

ระดับ 2: เด็กนั่งในเก้าอี้และปล่อยมือทั้งสองข้างอิสระเพื่อจับสิ่งของได้

เด็กเคลื่อนจากพื้นไปทำยืนและลุกจากท่านั่งเก้าอี้ไปทำยืนได้แต่ต้องการพื้นที่มีมันคงโดยใช้มือดันหรือเกาะตั่งเพื่อลุกขึ้นยืนบ่อยๆ

เด็กเดินโดยไม่ต้องการอุปกรณในการเคลื่อนที่ที่ใช้มือจับในร่มและเป็นระยะทางสั้นๆบนพื้นราบกลางแจ้ง

เด็กขึ้นบันไดได้โดยจับราวบันไดแต่ไม่สามารถวิ่งหรือกระโดดได้

ระดับ 3: เด็กนั่งบนเก้าอี้ปกติแต่อาจต้องการการพยุงที่สะโพกหรือลำตัวเพื่อให้มือทำหน้าที่ได้เต็มที่

เด็กเคลื่อนไหวเข้าและออกจากท่านั่งเก้าอี้โดยใช้มือเกาะตั่งหรือดันพื้นที่มีมันคง

เด็กเดินโดยใช้อุปกรณในการเคลื่อนที่ที่ใช้มือจับบนพื้นราบและขึ้นบันไดด้วยการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่

เด็กมักได้รับการเคลื่อนย้ายจากผู้อื่นบ่อยๆเมื่อเดินเป็นระยะทางไกลๆหรือบนทางขรุขระกลางแจ้ง

ระดับ 4: เด็กนั่งบนเก้าอี้แต่จำเป็นต้องใช้ที่นั่งดัดแปลงเพื่อควบคุมลำตัวและเพื่อให้มือทำหน้าที่ได้เต็มที่

เด็กเคลื่อนไหวเข้าและออกจากท่านั่งเก้าอี้ด้วยการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่หรือใช้มือดึงหรือดันบนพื้นที่มีมันคง

เด็กอาจจะเดินได้ดีที่สุดในระยะทางสั้นๆโดยใช้โครงหัดเดินและมีผู้ใหญ่ดูแล

แต่มีความยากลำบากในการเลี้ยงและรักษาการทรงตัวบนทางพื้นผิวขรุขระ

เด็กได้รับการเคลื่อนย้ายจากผู้อื่นในชุมชน เด็กอาจจะเคลื่อนที่ได้เองโดยใช้รถเข็นนั่งไฟฟ้า

ระดับ 5:

ความบกพร่องทางกายขัดขวางการควบคุมการเคลื่อนไหวภายใต้อำนาจจิตใจและการคงท่าของศีรษะและลำตัวด้านแรงโน้มถ่วงของโลก การทำหน้าที่ของการเคลื่อนไหวในทุกส่วนถูกจำกัด การทำหน้าที่ได้จำกัดในท่านั่งและท่ายืนไม่สามารถได้รับการทดแทนอย่างเต็มที่จากการใช้อุปกรณ์ดัดแปลงและเทคโนโลยีช่วยเหลือ ที่ระดับ 5 เด็กไม่มีวิธีการเคลื่อนไหวด้วยตนเองและต้องได้รับการเคลื่อนย้ายจากผู้อื่น เด็กบางคนสามารถเคลื่อนที่เองโดยใช้รถเข็นนั่งไฟฟ้าที่มีการดัดแปลงอย่างพิเศษ

ระหว่างอายุ 6-12 ปี

ระดับ 1: เด็กเดินที่บ้าน โรงเรียน กลางแจ้งและในชุมชน

เด็กสามารถเดินขึ้นและลงทางลาดโดยไม่ต้องการช่วยเหลือทางกาย และขึ้นลงบันไดโดยไม่ต้องใช้ราว เด็กทำทักษะการเคลื่อนไหว ได้แก่ วิ่งและกระโดดได้แต่ความเร็ว การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ยังจำกัด เด็กอาจร่วมในการทำกิจกรรมทางกายและกีฬาขึ้นอยู่กับความชอบส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

ระดับ 2: เด็กเดินเป็นส่วนใหญ่ เด็กอาจมีประสบการณ์ความยากลำบากในการเดินระยะทางไกลและการทรงตัวบนพื้นผิว ขรุขระทางลาด ในบริเวณที่คนหนาแน่น ที่แคบๆหรือเมื่อต้องเดินถือของ

เด็กเดินขึ้นและลงบันไดโดยจับที่ราวหรือมีการช่วยเหลือทางกายถ้าไม่มีราวบันได

ในที่กลางแจ้งและในชุมชนเด็กอาจเดินโดยมีการช่วยเหลือทางกาย อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่ใช้มือจับ

หรือการเคลื่อนที่ที่ใช้ล้อเมื่อเดินทางระยะทางไกล เด็กมีความสามารถเล็กน้อยที่จะวิ่งและกระโดด

ข้อจำกัดในการทำกิจกรรมดังกล่าวอาจต้องมีการดัดแปลงที่จำเป็นเพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาได้

ระดับ 3: เด็กเดินโดยใช้อุปกรณ์ในการเคลื่อนที่ที่ใช้มือจับในที่ร่มเป็นส่วนใหญ่

เมื่ออยู่ในท่านั่งเด็กอาจจะต้องการเข็มขัดสำหรับการจัดตำแหน่งของสะโพกและการทรงตัว

การเคลื่อนย้ายจากท่าหนึ่งไปยืนหรือจากพื้นไปยืนต้องการการช่วยเหลือทางกายจากบุคคลอื่นหรือมีพื้นที่สำหรับใช้มือค้ำ

เมื่อเดินทางระยะทางไกลเด็กใช้อุปกรณ์การเคลื่อนที่ที่ใช้ล้อ

เด็กเดินขึ้นและลงบันไดโดยจับที่ราวและมีคนคอยดูแลหรือให้การช่วยเหลือทางกาย

การมีข้อจำกัดในการเดินอาจต้องมีการดัดแปลงที่จำเป็นเพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

รวมทั้งการช่วยเหลือทางกายหรือการเคลื่อนที่ที่ใช้มือหรือรถเข็นนั่งไฟฟ้าด้วยตนเอง

ระดับ 4: เด็กใช้วิธีการเคลื่อนที่ที่ต้องมีการช่วยเหลือทางกาย หรือการเคลื่อนที่โดยใช้ล้อเคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้าเป็นส่วนใหญ่

เด็กต้องการเก้าอี้ที่ดัดแปลงเพื่อควบคุมลำตัวและสะโพก และการช่วยเหลือทางกายในการเคลื่อนย้ายเป็นส่วนใหญ่

ที่บ้านเด็กใช้การเคลื่อนที่บนพื้น (กลิ้ง คีบหรือคลาน) เดินระยะทางสั้นๆ

โดยมีการช่วยเหลือทางกายหรือการเคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้า

เมื่อถูกจัดให้อยู่ในท่ายืนเด็กอาจใช้โครงหัดเดินที่พยุงลำตัวที่บ้านหรือโรงเรียน

ส่วนกลางแจ้งที่โรงเรียนหรือในชุมชนเด็กจะได้รับการเคลื่อนย้ายในรถเข็นนั่งที่เข็นด้วยมือโดยมีคนช่วยเหลือหรืออุปกรณ์เคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้า การมีข้อจำกัดในการเคลื่อนที่จึงจำเป็นต้องมีการดัดแปลงอุปกรณ์เพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

รวมถึงการช่วยเหลือทางกายหรือการเคลื่อนที่โดยใช้ล้อเคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้า

ระดับ 5: เด็กได้รับการเคลื่อนย้ายในรถเข็นไปทุกที่

เด็กไม่สามารถควบคุมท่าทางของศีรษะและลำตัวด้านแรงโน้มถ่วงของโลกและการเคลื่อนไหวแขนและขา

ต้องใช้เครื่องช่วยที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดตำแหน่งของศีรษะ การนั่ง ยืน และ/หรือการเคลื่อนที่

แต่ข้อจำกัดดังกล่าวก็ไม่อาจถูกทดแทนอย่างเต็มที่ด้วยอุปกรณ์ การเคลื่อนย้ายต้องการการช่วยเหลือทางกายทั้งหมด

ที่บ้านเด็กอาจจะเคลื่อนเป็นระยะทางสั้นๆ บนพื้นหรือให้ผู้ใหญ่อุ้ม

วัยรุ่นอาจจะเคลื่อนได้เองโดยใช้ล้อเคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้าและมีการดัดแปลงพิเศษในการนั่งและการควบคุม

การมีข้อจำกัดในการเคลื่อนที่จึงจำเป็นต้องมีการดัดแปลงอุปกรณ์เพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

รวมถึงการช่วยเหลือทางกายหรือการเคลื่อนที่โดยใช้ล้อเคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้า

ระหว่างอายุ 12-18 ปี

ระดับ 1: วัยรุ่นเดินที่บ้าน โรงเรียน กลางแจ้งและในชุมชน วัยรุ่นสามารถเดินขึ้นและลงทางลาดโดยไม่ต้องช่วยเหลือทางกาย

และไม่ต้องจับราว วัยรุ่นสามารถทำทักษะการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อขนาดใหญ่ ได้แก่ วิ่งและกระโดดได้ แต่ความเร็ว

การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ยังมีข้อจำกัด

วัยรุ่นอาจเข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาขึ้นอยู่กับความชอบส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม

ระดับ 2: วัยรุ่นเดินเป็นส่วนใหญ่ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (ได้แก่ ทางพื้นผิวขรุขระ ทางลาด ระยะทางไกล เวลาที่ใช้ อากาศ

และการยอมรับจากเพื่อน) และความชอบส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อการเลือกวิธีการเคลื่อนที่

ที่โรงเรียนหรือที่ทำงานวัยรุ่นอาจเดินโดยใช้ล้อเคลื่อนที่ที่ใช้มือจับเพื่อความปลอดภัย

ที่กลางแจ้งหรือในชุมชนวัยรุ่นอาจใช้การเคลื่อนที่ที่ใช้ล้อเมื่อเดินทางระยะทางไกล

วัยรุ่นเดินขึ้นและลงบันไดโดยจับราวหรือมีการช่วยเหลือทางกายหากไม่มีราวบันได

ข้อจำกัดในการทำทักษะการเคลื่อนไหวอาจต้องมีการดัดแปลงที่จำเป็นเพื่อให้สามารถร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาได้

ระดับ 3: วัยรุ่นสามารถเดินได้โดยใช้ล้อเคลื่อนที่ที่ใช้มือจับ เปรียบเทียบกับระดับอื่น วัยรุ่นในระดับ 3

แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายอย่างมากของวิธีการเคลื่อนที่ขึ้นอยู่กับความสามารถทางกายและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมและปัจจัยส่วนบุคคล

เมื่ออยู่ในท่านั่งวัยรุ่นอาจต้องการเข็มขัดสำหรับการจัดตำแหน่งของสะโพกและการทรงตัว

การเคลื่อนย้ายจากท่านั่งเก้าอี้ไปยืนหรือจากพื้นไปยืนต้องการการช่วยเหลือทางกายจากบุคคลอื่นหรือใช้พื้นที่สำหรับมือค้ำ
ที่โรงเรียนวัยรุ่นอาจเคลื่อนรถเข็นนั่งด้วยตนเองหรือใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ไฟฟ้า

กลางแจ้งและในชุมชนวัยรุ่นได้รับการเคลื่อนย้ายในรถเข็นนั่งโดยผู้อื่นหรือใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ไฟฟ้า

วัยรุ่นอาจเดินขึ้นและลงบันไดโดยจับราวและมีคนดูแลหรือมีการช่วยเหลือทางกาย

การมีข้อจำกัดในการเดินอาจต้องมีการดัดแปลงที่จำเป็นเพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

รวมทั้งการเคลื่อนรถเข็นนั่งที่เข็นด้วยมือหรือรถเข็นนั่งไฟฟ้าด้วยตนเอง

ระดับ 4: วัยรุ่นใช้การเคลื่อนที่โดยใช้ล้อเป็นส่วนใหญ่ วัยรุ่นต้องการที่นั่งดัดแปลงสำหรับควบคุมสะโพกและลำตัว

การเคลื่อนย้ายต้องการการช่วยเหลือทางกายจากบุคคลอื่น 1-2 คน วัยรุ่นอาจลงน้ำหนักที่เท้าเพื่อช่วยในการเคลื่อนย้ายในท่ายืน
ในร่มวัยรุ่นอาจเดินระยะทางสั้นๆโดยมีการช่วยเหลือทางกาย

ใช้การเคลื่อนที่โดยใช้ล้อหรือใช้โครงหัดเดินที่มีที่พุงลำตัวเมื่อถูกจัดให้อยู่ในท่ายืน วัยรุ่นสามารถใช้รถเข็นนั่งไฟฟ้าได้

หากไม่มีรถเข็นไฟฟ้าวัยรุ่นได้รับการเคลื่อนย้ายในรถเข็นนั่งที่ใช้มือ

การมีข้อจำกัดในการเคลื่อนที่จึงจำเป็นต้องมีการดัดแปลงอุปกรณ์เพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

รวมถึงการช่วยเหลือทางกายหรือการเคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้า

ระดับ 5: วัยรุ่นได้รับการเคลื่อนย้ายในรถเข็นนั่งทุกที่ วัยรุ่นไม่สามารถควบคุมท่าทางของศีรษะและลำตัวและเคลื่อนไหวแขนขาได้
ต้องใช้เครื่องช่วยที่ใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดตำแหน่งของศีรษะ การนั่ง ยืนและการเคลื่อนที่

อย่างไรก็ตามข้อจำกัดนี้ไม่อาจถูกทดแทนได้หมดจากการใช้เครื่องช่วย การเคลื่อนย้ายต้องใช้นักคนอื่น 1-2 คนหรือเครื่องยก

วัยรุ่นอาจจะเคลื่อนได้เองโดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้าที่มีการดัดแปลงพิเศษในการนั่งและการควบคุม

การมีข้อจำกัดในการเคลื่อนที่จึงจำเป็นต้องมีการดัดแปลงอุปกรณ์เพื่อให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

รวมถึงการช่วยเหลือทางกายหรือการเคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เคลื่อนที่ที่ใช้ไฟฟ้า